

2019

ବିଜେମୟି ହୃଦ୍ଦାନିମିତ୍ ପ୍ରାଣକା
ବ୍ୟାଳା ବିଜେମୟ
ବିଜେନୀ ମହାଯଦ୍ୟାଳୟ, ବିଜେନୀ ॥

ପୁରୀ ଏକାଶେର ନେମଣ୍ୟ

ଉପରେଷ୍ଠା : ଡ° ଅସୁତ୍ତି ଚାକୁରାଙ୍ଗ
ଡ° ଉର୍ମିଳା ପୋଦାର

ସମାଦିକି : ପାମେଲ ରାମ୍

ଅକ୍ଷର ବିନ୍ୟାସ : ଦୀଯା ମରକାର

ପ୍ରଚ୍ଛଦ : ମୌଗୁମି ରାମ୍

ଅନ୍ତର୍ଗୁରୁ / ଅନ୍ତଗ୍ରୂପ : ରାଜୀବା ମାହା, ଦୀପା ଘୋଷ,
ପିତ୍ତ ମରକାର, ମୌନିତୋ ମରକାର,
ମାତ୍ରା ମରକାର,

বিজ্ঞী মহাবিদ্যালয়ের অন্যলগ্ন মেকেই বাংলা
বিজ্ঞের সাধা শুরু, চওমোগুর শৈক্ষিক সর্বাদিমে মে
সাধা আজও বহুমান। ১৯১৩ সনে বিজ্ঞের শুরুটি
মুক্ত হয় নতুন পালক 'পুঁথি' হাতে লেখা প্রতিষ্ঠা,
এই সাধ্যাটি কর্তৃপক্ষ সাধ্যা। এই কোনো প্রতিষ্ঠাটি
সুজনশীলতার বৃদ্ধি করে। ইত্যনিষিদ্ধ হৃষিমাম অল-
ঙ্গন ও সুজনের সর্বাদিমে নির্মাণের সুজনের
অন্যমাতা প্রকাশের শুরুণ পাম। 'পুঁথি'র সাধা
সর্বাদিঃ মানুক — শুভ কামনা রহিল।

১৯১৩-২২ মিডেল

বিজ্ঞী সর্বান অন্যান্য, বাংলা বিজ্ঞে

ଅମ୍ବାକୀଯ ପ୍ରଶ୍ନ

ହୁଏ- ହାତୀଙ୍କୁ ଡରିଯାଇବେ ଆଜିର ଆଜି
ବିଜିନ୍ କ୍ଷମାକଣାମୋର ମର୍ଦ୍ଦୀ ଦିନେ ନିଧିର ଢୀବର
ଗୁଡ଼ର ସମ୍ବନ୍ଦୀଗଟେ ମେ ହାତେ ଲେଖୁ ପୂର୍ବ ଅଳ୍ପକିଳି
ଥିଲେ ଅତେ ନିଧିର ଅତିଲେଖ ପାଇଁଚିନ୍ତା ହୁଲେ ବୀରପତ୍ର
ଲୁଖେଖ ପାଇଁଚିନ୍ତା ମୂଳ୍ୟ, ବୃଦ୍ଧିର ଅତିଲେଖ ଅଳ୍ପକଣ୍ଠର
ଶୁଭେଖ ମେ ପ୍ରାତିଶୀଳ ମୂଳ୍ୟ ହାତେ ଲେଖୁ ପୂର୍ବମିଟି ମର୍ଦ୍ଦୀଙ୍କୁ
ଲିଖିଲେ କୋଣେ ଅତିରିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଲେଖୁ ଅତିରିକ୍ତ
ନୀ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ରୂପି ପାଇଁକଣ୍ଠର ପାଇଁକଣ୍ଠର କାହେ
ଏବଂ ଅବିଶ୍ୟକ ଅମ୍ବାର ଏହି ହୁଏ ପାଇଁକଣ୍ଠର
ଶୁଭ ଅମ୍ବାର ଏହିର ଏହି ନାମ ଅଭିନନ୍ଦକେ ଏହିରେ
ନିକେ ମାତ୍ରମାର କୋଣେ ବଲିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ ବ୍ୟବ୍ହତେ
ଅକ୍ଷମ ହୁବେ ।

ଏହି ପାଇଁକଣ୍ଠର ପରିମାଣର ଅଳ୍ପ
ଶବ୍ଦ ଓହେ ବ୍ୟବ୍ହତ ପାଇଁକଣ୍ଠର ତାରେ ଅଭି
ଅଛା ଉପନ କାହାରେ ଏବଂ ଶବ୍ଦ ନାମ ଏହି ଏହି
ପୂର୍ବମିଟି ଅଳ୍ପକଣ୍ଠର ଆଶ୍ୟକ କବିତାର ତାରେ
ଅତି ଅଭି ହୁତାକେ ।

ଅବଶେଷେ ବିଜିନ୍ ହୈଲା ଜ୍ଞାନି
ଏବଂ ଅନିର୍ଭ୍ୟାହୁତ କୌଟିର ଅଭି ଅଭି ପାଇଁକଣ୍ଠ
ମନ୍ଦିରର ଏକଟି କହନ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତି ।

— ପାଇଁକଣ୍ଠ ବ୍ୟବ୍ହ

ଶୁଚିପ୍ରତି

ନାମ	ପରିମା ଦାସତ୍ତସ୍ତୁ	୦୧
ନା	ଶୁତ୍ର ମଲିକ	୦୨
ଆମାଦେର ପାନ	ପାମୁଳ ରାମ	୦୩
ଡାରତ ମାମର କୃତ୍ତାନ	ବବିତା ମଲିକ	୦୪
ପୂଜୋ	ଦୀପା ଚକ୍ରାମ	୦୫
ମାନୁଷେର ଜଣେ ମାନୁସ	ପିମା ଶାହା	୦୬
ଆମଙ୍ଗଳୀ	ପିଟି ଅବକାର	୦୭
ନା	କୃତ୍ତମୀତା ଶାହା	୦୮
ବକା	ପଞ୍ଜି ଦାସ	୦୯

নারী

আমি আজকের নারী,

আমি মেমন ক্ষেপণ উচ্চিপ করতে পারি

এতেনি ঘর সামলাতেও পারি,

মেমন নিজে পারি পাটি মাকতে পারি

আমার আশে পাশের প্রসারে

শানুমকেও পরিপাটি রাখতে পারি ।

আমি,

সীতা, শাবিশির দশন নারী,

প্রসারের প্রমোজন করবো আমি

ক্ষেপণ কালী।

আমার,

কখনো দশতৃজা নাহুৰ্ণা ।

তেবো না আমাম অবলা নারী,

আমি তেমারু বঝনানী,

আমি গুটি, আমি বিষ্ণু

আমি আজকর নারী।

— পরিয়া দাস প্রসু

ମ୍ୟ

ମ୍ୟ - ମନେ ସମ୍ବଲପୁର ଓହଁ

ମ୍ୟ - ମନେ ଗୋଟିଏ କାହେ କିମ୍ବାର ମନେ

ମ୍ୟ - ମନେ ଯାର ଅଶୋକପୁର ଗୋଲେ ମୂଳ୍ୟ ଦୁଇଲା,

ମ୍ୟ - ମନେ ଗୋଟିଏ କାହେ ଏବେ ଏ କିମ୍ବା

ତୁମି ଗୋଟିଏ ଖାଇଲେ କେବେ କିମ୍ବା ?

ମ୍ୟ - ମନେ ନିଜେ ବାଜୁଥିଲେ କାହେ ଏବେ କିମ୍ବା କବ୍ରିଯିଲେ

ମ୍ୟ - ମନେ ନିଜେ ଏ ମେହେ ଆମରକେ ଖାଇଲେ ଦୁଇଲା

ମ୍ୟ - ମନେ ପ୍ରାନ୍ତିକିତ ଯାର ଗୋଲେ ଦୁଇଲା ଦୁଇଲା,

— ହୁନ ମାଣିକ୍

ଅମ୍ବର ଆମ

ଅମ୍ବର ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମାନି

କର୍ଣ୍ଣା ଆମର ମେଳ

ଅମ୍ବର ଦୁଃଖିଙ୍କ ମେଳ କରିବ ହିଲ ମନେର ଅମ୍ବର

ଏହି ଆମର ଜୁମ ଅମ୍ବର

ଯେ ଅମ୍ବର ମୂର୍ଖତାରେ

ଏହି ଆମର ଜୁମାରୁ

ଏହି ଆମର ଅମ୍ବର ବୁଦ୍ଧି

ଅହେ ମତ ଲୋକଙ୍କରୁ

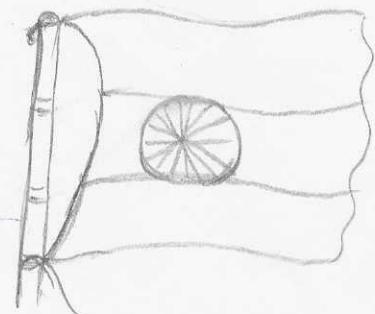
ଅମ୍ବର ଆମର ।

ଅମ୍ବର ଆମର

ଶ୍ରୀରାମ ମହାରାଜା ଅନ୍ତିମ

ଏକଟୁ ଚନ୍ଦ୍ର-ଶୂନ୍ୟ
ଏକଟୁ ପ୍ରକାଶ-ଶତର୍ଜା
ଏକଟୁ ମାର୍ଗି-ଭଲ ନିର୍ମା,
ଦେଖିଲେ ଏ କରେ ଚଳୋ ଏଣିହେ,

ଅନ୍ତିମ ଆମରା ଶ୍ରୀରାମ ମହାରା
ଏକଟୁ ଅଧିମେ ଘର,
ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗତେ ଦେଖି ପ୍ରକାଶ
ନମରା କୋଟି- ପର ।

ଦିନ୍ଦୁ- ହୁଅଲାଖଣ, ବୈଜ୍ଞାନିକାନ
ମଦ୍ଦିଓ ପ୍ରଳାଦ୍ୟ- ଶ୍ରଦ୍ଧି,
ପଞ୍ଚବେ ପ୍ରଳାଦ୍ୟ- ପାତିଚନ୍ଦ୍ର- ଏକାଚିତ୍ତ-
ଆମରା ଅନ୍ତିମ- ଶ୍ରୀରାମବ୍ୟାସୀ,

- ବବିଦୁ- ମାନ୍ଦିକ-

ପୂର୍ଣ୍ଣ

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ତାଙ୍କେର - ଖେଳିଲାଗୁ

ହୁଣିର - ଖେଳିଲାଗୁ

ମାତ୍ରି - ମଧୁସଂଗ - ଜୀବିନ - ଡାରିନ,

ପଞ୍ଚମୀଟେ ହୁଣିର - ଶୁର
- ସଞ୍ଚମୀଟେ ଦେଖିନ

ଅପ୍ରମୀଟେ ନାଚ - ନାଚି
- ତଳମୀଟେ ଶୋଭନ

ନରମୀଟେ ହୁରେ - ଖିରେ
ରୁକ୍ଷିଯେ ଲୋକଭନ

ଦୀପମୀଟେ - ବିଦ୍ୟାଃ ଶୁରେ
ପଂଚ - ଶ୍ରୀ - ମନ ।

- ଦୀପ - ଦେଖ

ମହିନେର ମତ ମନୁଷ

ଯଦି ମନୁଷ ୨୭୦ ୬୭୩
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଶୈଖ ଜ୍ଞାନ ।

ମତ ମନୁଷ

ମନୁଷକେ ଧୋଳୋବାଟେ ଶେଖନ୍ତି,

ହୀଲ ମନୁଷକେ ଶିଖିବି ଶୋଭିବି,
ଧୋଲୋ କଥା ବଲି ମନୁଷକେ
ବସ୍ତୁବି ଦେଖିବି ଓ

ବସ୍ତୁବି ମନୁଷକେ ଏକବି ଶେଖନ୍ତି,
ଧେଲାଈଲା ମନୁଷକେ ଏକବି ଦେଖନ୍ତି ।

ଶୁଣାନ୍ତି ଓ ଶୁଣିବା
ଅନେକ ଦିନ ନିମ୍ନେ ଦୁଇ ବିଚିତ୍ର ଶେଖନ୍ତି,

ଗୀତ ବଣି, ଦେ ବସ୍ତୁ ଅବ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ କରି
ମହିନେର ମତ ମନୁଷ ୨୭୩

ଶୁଣାନ୍ତି ଓ
ଦେଖିବା କୁଣ୍ଡଳ ଦୁଇ,
ଦେଖିବା ଶେଷ କରି
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଖିବା କରି ।

— ଶ୍ରୀ ଅଧିକାରୀ

ଅଗମଳୀ

ଆହୁର ଓଡ଼ି - କିଛି ରାତ୍ରେ,
 ମନେ ଦୂଘୁର - କିଛି ରାତ୍ରେ,
 କଥା ବନ୍ଦେ - ଓଡ଼ି ଶୁଣି,
 ମନେ - ଦୂଘୁର ଅନଳ୍,
 ଅଗଟ୍ର ମେ ମୁ ବସେଇ ବାହି,
 ଅନଳେ ମନ ମୁଖ ମୁହି
 - କିଉଳି ଝୁଲେଇ ଏହୁ କୁଣ୍ଡେ - ଅଗମଳୀର ଝୁବ,
 ତୁ ମେ ଅମ୍ବର ଲାଲେ - ଅବୁର ମନ ଅନ୍ଧେ ଡେବୁଯ,
 କୋମତି ମେ ମନ ବସେଇ - କୁଣ୍ଡ,
 କଥା ଦୁଆ - ମୁ କଥ ଲାଲେ ଅମ୍ବର,
 କୋଳ - କୁଟୀ - ଅବୁ - ଦୁଇ - ଚାଇ,
 - ଅଗମଳୀର - ଦୂଘୁର ବୁଝେଇ -
 — କିଉ ଅବକାଶ -

ଶ୍ରୀ

ଯେ ହେ- ହୁଅ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ମୋ,
ପୂର୍ବବିର ଆଖେ କାହିଁଛେହୁ ।

କେବଳ କବରେ ସମ୍ମାନ କରୁ,

ମୋହେ- ହୁଅକୁ ଅମମ ଶିଖିଛେହୁ ।

ଅନ୍ତର ହୁଅଟିକେ ଶିଖ ମେତାମ ପାରେ;

ହୁଅ ହୁଅଟେ ବୁକେ ଲାଗୁଇ କରୁ ।

ତୋଷ୍ଣର ଓହି ନିଷ୍ଠାପ ଆଖେବାଜା,

ଲୁହି ଲାଗି କରୁ, କୁଟେ କରୁ କରୁ,

ମୋହେ ତୋଷ୍ଣର ନିରଳ ହୁଅଟି,

ପ୍ରଥେ ତୋଷ୍ଣକେ ଲାଗେ ଓହି ହୁଅଟି,

ତୋଷ୍ଣର କରଣ ପୂର୍ବବି ହୁଅଟି ପାଇ,

ଓହି ଆମି ତୋଷ୍ଣକେ ଉଚିବନେବେ-

କବ କୁହ ଦିବ ହୁଅଟି ।

- ଅନ୍ଧବୀଜ - ଅପାନ -

ବକା

ବକା ରକାନୋ ଦିନ ତୁମେ ଦେଖେଛୋ କି ?

ଆଜି ଆଜି ଧାଉନି,

ତାହଲେ କି କରେ ବୁଝାବେ ।

ତେଣୁ ବକାର ନାମେ କବି ତୁମ୍,

ତେଣ ଡାଢିମେ ଆଛେ

ତାମାକେ ଶେଷ ବକବେ

ତୁ ତାମାକେ ଆଲୋଚନା ।

କିନ୍ତୁ ଆମାକେ ତୁ କେତେ ବକଣା ,

ହୁମାରେ ଆମାକେ କେତେ ଆଲୋଚନାଗେନା ।

— ପଞ୍ଜି ଦାସ

Diya Sarkar

Pompi Das